

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2019/0643

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse av klage av 13. juni 2019 fra stiftelsen Skipsfører Karl Johan og Janne Kristin Rosenvolds hjelpefond på Stiftelsestilsynets vedtak av 24. mai 2019.

Saken gjelder Stiftelsestilsynets vedtak om å avslå søknaden om deling av stiftelsen. Delingen er tenkt gjennomført slik at stiftelsen deles i tre. En del videreføres som en ny, egen stiftelse med samme navn, og de to andre delene slås sammen med allerede eksisterende stiftelser.

Spørsmålet i klagesaken er om omdanningsvilkårene i stiftelsesloven § 46 første ledd er oppfylt slik at stiftelsen kan deles.

1 Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Stiftelsesklagenemndas kompetanse er fastsatt i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7a. Etter bestemmelsen avgjør Stiftelsesklagenemnda klager på enkeltvedtak fattet av Stiftelsestilsynet i medhold av bl. a stiftelsesloven.

Stiftelsesklagenemnda har full prøvelsesadgang, jf. lov 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 34. Klagen er rettidig fremsatt og vilkårene for å behandle klagen er til stede, jf. forvaltningsloven §§ 29 og 32.

Ved Stiftelsesklagenemndas behandling og avgjørelse av klagen deltok leder Gudmund Knudsen og medlemmene Kamilla Silseth og Henning Sollid.

2 Sakens bakgrunn i hovedtrekk

Stiftelsen Skipsfører Karl Johan og Janne Kristin Rosenvolds hjelpefond, org. nr. 999 281 664, ble opprettet med grunnlag i Karl Johan Rosenvolds testamente av 10. mai 1994. I testamentet stod følgende:

«Undertegnede sjøkaptein Karl Johan Rosenvold [...] vil at det etter min død skal opprettes et fond av min totale formue. Fondet skal hete Karl Johan og Janne Kristin Rosenvolds Hjelpe-Fond. Fondets årlige avkastning skal fordeles med halvdelen til Frelsesarmeens humanitære arbeid[,] den andre halvdelen skal fordeles likt mellom det norske redningsselskapet og Stavanger Søemandsforening. Det er ønskelig om Frelsesarmeen kan stå for forvaltningen av fondet og da i samråd med Redningsselskapet og Søemandsforeningen.»

Etter Rosenvolds død i 2011, ble stiftelsen registrert i Stiftelsesregisteret 27. desember 2012. Stiftelsens vedtekter ble utarbeidet i 2012 av Frelsesarmeen, Redningsselskapet og Stavanger Søemandsforening i fellesskap.

Formålet er etter vedtektene § 2 å «fordele årets overskudd med halvdelen til Frelsesarmeens humanitære arbeid, den andre halvdelen skal fordeles likt mellom Redningsselskapet og Stavanger Søemandsforening.»

Per 22. november 2013 utgjorde grunnkapitalen 21 190 913 kroner.

I vedtektene § 5 er følgende bestemt:

«Styret er legatets øverste organ, jfr. stiftelsesloven kapittel 4.

Forvaltningen av legatet hører under styret. Endringer i risikoprofil på forvaltningen av legatets kapital, godkjennes av de tre partene.

Styret sørger for at legatets formål ivaretas, og at utdelinger foretas i henhold til vedtektene. [...]

Legatets styre skal bestå av 3-7 medlemmer og 1-2 varamedlemmer. Styrets leder, styremedlemmer og varamedlemmer oppnevnes av Frelsesarmeens Hovedstyre.»

Stiftelsens egenkapital er per 31. desember 2018 på 21 556 340 kroner og stiftelsen har ikke gjeld.

Stiftelsen søkte om omdanning for å dele opp stiftelsen 21. februar 2019. Delingen er ment å skje slik at 25 prosent av eiendelene i stiftelsen overføres til en nyetablert stiftelse som vil ha samme navn som den opprinnelige stiftelsen, 25 prosent av eiendelene overføres til Redningsselskapets stiftelse og 50 prosent av eiendelene overføres til stiftelsen Frelsesarmeens Landsomfattende Legat. Søknaden er begrunnet med at testators og oppretterens intensjoner og ønsker best imøtekommes dersom stiftelsens kapital fordeles til forvaltning hos de enheter som er tilgodesett i testamentet. Frelsesarmeen har ikke lyktes i å komme til enighet om en felles forvaltning i samråd med de to andre tilgodesette institusjonene.

Stiftelsestilsynet avslo søknaden i vedtak av 24. mai 2019 (heretter vedtaket). Vedtaket ble påklaget 13. juni 2019.

Stiftelsestilsynet har vurdert klagen, men har ikke funnet grunn til å omgjøre vedtaket. Saken ble oversendt Stiftelsesklagenemnda ved brev av 22. oktober 2019.

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse bygger på de saksdokumentene som nemnda har mottatt innen behandlingen av klagen.

3 Stiftelsestilsynets vedtak

Vedtaket av 24. mai 2019 lyder:

«Søknad om deling av stiftelsen SKIPSFØRER KARL JOHAN OG JANNE KRISTIN ROSENVOLDS HJELPEFOND, org. nr. 999 281 664, blir avslått.»

Stiftelsestilsynets avslag er begrunnet med at vilkårene for omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd ikke er oppfylt.

Det følger av stiftelsesloven § 45 første ledd at omdanning er *«endring eller opphevelse av den rettslige disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen, eller av stiftelsens vedtekter»*. Deling av en stiftelse anses som omdanning i henhold til bestemmelsens andre ledd.

Etter § 46 første ledd kan omdanning foretas når en bestemmelse i vedtektene eller den rettslige disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen:

«a) ikke lar seg etterleve, for eksempel fordi stiftelsens kapital er utilstrekkelig til å tilgodese dens formål på en rimelig måte,

b) er åpenbart unyttig,

c) er i strid med hensikten i den disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen, for eksempel fordi oppretterens forutsetninger for bestemmelsen har sviktet, eller

d) er åpenbart uheldig eller åpenbart ufornuftig.»

Stiftelsestilsynet bemerker innledningsvis at stiftelsesformen i større grad enn andre organisasjonsformer sikrer at en formuesverdi disponeres i tråd med et bestemt og varig formål. Derfor er vilkårene for omdanning av stiftelser strenge. Ett av vilkårene i stiftelsesloven § 46 må være oppfylt for at stiftelsen skal kunne deles.

Stiftelsestilsynet finner ikke vilkårene i § 46 første ledd bokstav b og d relevante ettersom formålet ikke anses åpenbart unyttig, åpenbart uheldig eller åpenbart ufornuftig.

Til klagers anførsel om at de tilgodesette ikke har lyktes i å bli enige om en felles forvaltning, bemerker Stiftelsestilsynet at forvaltningen av stiftelsen hører under styret, jf. stiftelsesloven § 30 andre ledd, og at styret har ansvar for å forvalte kapitalen på en forsvarlig måte, jf. § 18. Stiftelsestilsynet kan ikke se at det at de tilgodesette ikke har lyktes i å samrådes om en felles forvaltning innebærer at vilkåret i stiftelsesloven § 46 andre ledd bokstav a, at stiftelsen ikke lar seg etterleve, er oppfylt.

Stiftelsestilsynet finner heller ikke at den manglende enigheten blant de tilgodesette er et vesentlig brudd på testators ønske i testamentet, slik at vilkåret i bokstav c er oppfylt. Når bare 25 % av eiendelene til den opprinnelige stiftelsen videreføres under samme navn, vurderes det ikke å være i tråd med testators testamente.

4 Klagers anførsler

Klager ber om at vedtaket omgjøres, slik at deling av stiftelsen tillates.

Klagers anførsler kan oppsummeres slik:

Stiftelsestilsynet har ikke anvendt rettsreglene korrekt, og det foreligger bevisbedømmelsesfeil i vurderingene knyttet opp mot stiftelsesloven § 46. Begrunnelsen og vurderingene er korte, og det er uklart om anførselene fra søknaden er tilstrekkelig vurdert.

Det er ikke riktig som Stiftelsestilsynet skriver at vilkåret er at «stiftelsen ikke lar seg etterleve». Det er her testamentet som ikke lar seg etterleve. Dermed har Stiftelsestilsynet brukt feil rettslig utgangspunkt.

Organisasjonene som er tilgodesett i testamentet har over flere år, og i flere møter, forsøkt å komme til en omforent strategi for forvaltningen. Dette har dessverre ikke latt seg gjøre, og dermed lar ikke testators testament seg etterleve.

Når det gjelder vilkåret i stiftelsesloven § 46 bokstav c, her Stiftelsestilsynet benyttet feil vurderingstema. Riktig vurderingstema er om vedtektene harmonerer med *hensikten* i disposisjonen som danner grunnlag for stiftelsen. Forholdene har her endret seg, slik at testamentet ikke nødvendigvis kan gi et inntrykk av testators hensikt om det aktuelle temaet.

Stiftelsestilsynet har ikke vektlagt utsagnene fra personer som kjente Rosenvold over flere tiår, noe som skulle vært vurdert opp mot vilkåret i bokstav c. Det er heller ikke riktig at stiftelsens navn videreføres for bare 25 prosent av stiftelsens midler, ettersom utdelingene fra de sammenslåtte stiftelsene vil dedikere utdelingene til navnet Karl Johan og Janne Kristin Rosenvold.

Det gjentas at stiftelsen har vurdert mindre inngripende tiltak, men anser det ikke hensiktsmessig å føre ulike forvaltningsstrategier eller la forvaltningen forestås av en annen organisasjon.

5 Stiftelsestilsynets merknader til klagen

Stiftelsestilsynet har ikke funnet grunn til å omgjøre vedtaket. Ved brev av 22. oktober 2019 har Stiftelsestilsynet oversendt klagen til Stiftelsesklagenemnda til avgjørelse.

Stiftelsestilsynet kommer i sine merknader til klagen med generelle betraktninger om rettsområdet. Her fremheves det at oppretteren av en stiftelse vanligvis vil forutsette at hans bestemmelser om stiftelsen skal stå uforanderlig i overskuelig fremtid. Stiftelsestilsynet viser videre til at styret er stiftelsen øverste organ, og til at stiftelsesloven § 36 andre ledd uttømmende lister opp styrets adgang til å legge oppgaver og ansvar til et annet organ som ikke er fullt underlagt styrets omgjørings- og instruksjonsmyndighet.

I sin konkrete vurdering viser Stiftelsestilsynet til at oppretter valgte å opprette en egen stiftelse der bare avkastningen skulle deles ut. Dette viser at han hadde et evighetsperspektiv for opprettelsen. Hvis en vedtektsbestemmelse skaper store problemer for forvaltningen av stiftelsen, plikter styret å søke om endring av vedtektsbestemmelsen. Stiftelsen har en vedtektsbestemmelse som sier at «*endringer i risikoprofil på forvaltningen av legatets kapital, godkjennes av de tre partene*». Det er Stiftelsestilsynets vurdering at denne bestemmelsen er ulovlig ettersom det ikke er anledning til å delegere ansvaret for forvaltningen til andre organer. Følgelig er heller ikke problemet som styret oppgir som bakgrunn for hele saken relevant.

Til sist kommer Stiftelsestilsynet med en del bemerkninger knyttet til reglene for forvaltning av stiftelsen som gjelder i denne konkrete saken. Stiftelsesklagenemnda finner ikke grunn til å gjengi disse.

6 Klagers nye merknader

I brev av 8. november 2019 har stiftelsen sendt inn merknader til Stiftelsestilsynets brev av 22. oktober 2019. Stiftelsen anfører at Stiftelsestilsynet ikke har gjengitt stiftelsens anførsler i klagen korrekt samt at tilsynet i sitt brev av 22. oktober har gitt en ny begrunnelse for vedtaket.

Stiftelsen har aldri anført at vedtektsbestemmelsen om at endringer i risikoprofil må godkjennes av de tre partene skaper problemer for forvaltningen, eller at den har betydning for søknaden. Det er testamentsønsket om at Frelsesarmeen står for forvaltningen i samråd med Redningsselskapet og Sjømannsforeningen som er problematisk. Styret har et ønske om å respektere ønsket, og flere som kjenner testator godt har uttalt seg om dette.

7 Stiftelsesklagenemndas vurdering

Stiftelsen har søkt om å dele stiftelsen i tre, for å videreføre en del av den i en egen stiftelse og slå sammen de to andre delene med allerede eksisterende stiftelser. Deling og

sammenslåing av stiftelser er i stiftelsesloven § 45 definert som omdanning. Dette betyr at saken reiser to spørsmål. Det første spørsmålet er om lovens vilkår for omdanning i stiftelsesloven § 46 er oppfylt. Om så er tilfelle, blir det neste spørsmålet om en deling av stiftelsen, slik det er søkt om, er i samsvar med stiftelsesloven § 47 første ledd om innholdet i omdanningsvedtaket.

Etter Stiftelsesklagenemndas syn gjelder søknaden en bestemmelse som det må antas at det ble lagt vesentlig vekt på ved opprettelsen av stiftelsen. Det synes også å være klagerens oppfatning, jf. punkt 2 i søknaden om omdanning. Det er derfor de strenge vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd som gjelder.

Lovbestemmelsen er gjengitt ovenfor i punkt 3. Ett av de fire vilkårene i stiftelsesloven § 46 første ledd må være oppfylt.

Stiftelsesklagenemnda peker innledningsvis på at vilkårene for omdanning av en stiftelse har sammenheng med stiftelsesformens egenart som organisasjonsform. Omdanningsreglene har sammenheng med selvstendighetskravet i stiftelsesretten og respekten for oppretterens vilje og formålet med å avsette midlene. Samtidig er det slik at forholdene kan endre seg slik at respekten for oppretterens vilje ikke alltid kan forfølges fullt ut. Dette tilsier at det opprinnelige formålet eller annet som oppretteren har bestemt i visse tilfeller bør kunne endres. Det er disse kryssende hensynene som er ivaretatt gjennom stiftelseslovens omdanningsregler som fastsetter de rettslige rammene for når blant annet en stiftelse kan deles i flere stiftelser, jf. § 46. De lovbestemte vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd er strenge og reserverer omdanningsadgangen til kvalifiserte grunner som er angitt i lovteksten.

Stiftelsesklagenemnda går på denne generelle bakgrunn over til å vurdere om vilkårene for omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd er oppfylt i det tilfellet klagesaken gjelder.

Det er for Stiftelsesklagenemnda noe uklart hva som anføres som grunnlaget for at vilkårene i stiftelsesloven § 46 første skulle være oppfylt. På den ene siden heter det i søknaden om omdanning på side 2 at det ikke har lyktes å «samrådes om en felles forvaltning». Denne anførselen er det for nemnda naturlig å knytte til vedtektenes bestemmelse i § 5 andre ledd andre setning om at «Endringer i risikoprofil på forvaltningen av legatets kapital, godkjennes av de tre partene». Samtidig heter det i søknaden og klagerens merknader til Stiftelsestilsynets innstilling til Stiftelsesklagenemnda at det ikke er denne vedtektsbestemmelsen som skaper problemer, men at det i testamentet fremgår at «Det er ønskelig om Frelsesarmeen kan stå for forvaltningen av Fondet og da i samråd med Redningsselskapet og Sømandsforeningen.» Dette er en ordlyd som testator selv har inntatt i testamentet, og som styret har et ønske om å respektere.

Stiftelsesklagenemnda forstår anførselen slik at det gjøres gjeldende at forutsetningene for den nevnte testamentsbestemmelsen har sviktet, og at testator i dag ikke hadde inntatt en slik bestemmelse som legger forvaltningen av stiftelsen til Frelsesarmeen, men delt midlene mellom de tre institusjonene. Det hevdes at vilkårene for omdanning derfor er oppfylt.

Det alternativet i stiftelsesloven § 46 første ledd som kan være relevant i forhold til denne anførselen er bokstav c som gir grunnlag for omdanning når formålet eller den bestemmelsen som søkes omdannet «er i strid med hensikten i den disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen, for eksempel fordi oppretterens forutsetninger for bestemmelsen har sviktet.»

Som grunnlag for anførselen viser klagerens advokat til at hun har snakket med flere som kjente oppretter, og som oppretter diskuterte den testamentariske disposisjonen med. Disse har gitt uttrykk for at da testamentet ble opprettet, var det et alternativ å legge forvaltningen av kapitalen til den nyopprettede stiftelsen Stavanger Sømmandsforenings Legater. Imidlertid hadde ikke denne stiftelsen så mye kapital på dette tidspunktet. I dag forvalter stiftelsen en kapital på rundt 30 millioner kroner. De som har uttalt seg og kjente oppretter mener at forvaltningsstrategien til den sistnevnte stiftelsen er mer i oppretters «ånd» ved at det tas noe høyere risiko knyttet til investeringene enn Frelsesarmeens forvaltningsstrategi. I søknaden er det lagt opp til at 25 prosent av stiftelsens eiendeler skal overføres til en ny stiftelse med samme navn som den aktuelle, der utdeling skjer til Stavanger Sjømannsforening, samtidig som denne nye stiftelsen inngår i kapitalforvaltningsprogrammet til Stiftelsen Stavanger Sømmandsforenings Legater.

Stiftelsesklagenemnda kan ikke se at det som her er gjort gjeldende innebærer en slik bristende forutsetning at det kan gi grunnlag for deling av stiftelsen slik det er søkt om. Nemnda må ta utgangspunkt i og legge avgjørende vekt på det som er nedfelt i testamentet. Etter dette skal det opprettes én stiftelse og det er gitt uttrykk for et klart ønske om at Frelsesarmeen skal stå for forvaltningen av stiftelsens midler. Testamentet gir ikke holdepunkter for bestemte forutsetninger om forvaltningsstrategien slik klageren gjør gjeldende. Testamentet gir heller ingen holdepunkter for at testator har sett for seg en deling av stiftelsen slik det er søkt om, for det tilfelle at det er uenighet om forvaltningen. Det vises også til at oppretter har bestemt at halvparten av utdelingen skal tilfalle Frelsesarmeen, mens øvrige tilgodesette skal få $\frac{1}{4}$ hver.

Nemnda finner etter dette at forutsetningene for testasjonen ikke har sviktet i en slik grad at det gir grunnlag for omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd c).

Selv om det kan være litt uklart om det er anført av klageren, vil Stiftelsesklagenemnda ta opp spørsmålet om det at de tre institusjonene ikke er enige om risikoprofilen, kan gi grunnlag for omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd. Denne vurderingen må nødvendigvis ta utgangspunkt i vedtektene § 5 andre avsnitt andre setning som bestemmer at *«Endringer i risikoprofil på forvaltningen av legatets kapital, godkjennes av de tre partene.»* Vedtektsbestemmelsen har bakgrunn i testamentets bestemmelse om at Frelsesarmeens forvaltning skal være i samråd med Redningsselskapet og Sjømannsforeningen.

Klageren forklarer at de tre tilgodesette partene etter gjentatte forsøk over tid ikke lykkes i å komme til enighet om forvaltningen av stiftelsens midler. Spørsmålet som nemnda må stilling til er om dette innebærer at *«den rettslige disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen»* ikke lenger *«lar seg etterleve»*.

Ifølge Knudsen og Woxholth, Stiftelsesloven med kommentarer 2004, side 206, gjelder bestemmelsen *«formålsendringer og endringer av andre bestemmelser i vedtektene eller stiftelsesgrunnlaget som må antas å ha blitt vesentlig vektlagt ved opprettelsen»*. Som eksempler på tilfeller som omfattes av bokstav a nevnes umulige eller meningsløse formål, samt ulovlige eller skadelige formål (side 207-208).

I søknad om omdanning heter dert at de tre tilgodesette organisasjonene ikke har *«... lyktes å samrådes om en felles forvaltning. Frelsesarmeen ønsker en sikker og trygg investering, mens Stavanger Sømmandsforening fører en mer aktiv forvaltning med sikte på å oppnå en høyere avkastning.»* Stiftelsesklagenemnda forstår det slik at dette er en situasjon som har vart over lang tid uten at partene har greid å løse uenigheten. Nemnda vil til dette likevel tilføye at det

fremstår uklart om dette er situasjonen. I stiftelsens merknader til Stiftelsestilsynets innstilling til Stiftelsesklagenemnda heter det at: *«Stiftelsen har imidlertid aldri anført at denne vedtektsbestemmelsen skaper problemer for forvaltningen, eller at den har betydning for søknaden.»* Til tross for denne uklarheten, vil likevel nemnda knytte noen kommentarer til uenigheten mellom de tre organisasjonene om risikoprofilen på forvaltningen. Nemnda kan i og for seg se at en slik uenighet kan oppleves som problematisk, men finner ikke at dette er et forhold som er av en slik karakter at stiftelsen ikke kan videreføres som én stiftelse, men bør deles i tre slik det er søkt om. Dette vil ikke være i samsvar med prinsippet i stiftelsesloven § 47 første ledd. Når dette er sagt, ser likevel nemnda at vedtektene § 5 andre avsnitt andre setning, om vedtektsbestemmelsen praktiseres etter sin ordlyd, kan låse beslutningsprosessen i stiftelsen. Bestemmelsen bør derfor endres slik at endring av risikobildet ikke forutsetter enighet mellom partene, men avgjøres av styret. Vedtektene blir dermed i samsvar med stiftelsesloven § 30 andre ledd, se nærmere like nedenfor.

Stiftelsesklagenemnda er enig med Stiftelsestilsynet i at vedtektene § 5 andre avsnitt andre setning legger en myndighet til de tre organisasjonene som er i strid med stiftelsesloven § 30 andre ledd om styrets ansvar for forvaltningen. Etter lovbestemmelsen kan utenforstående ikke gis slik myndighet i forvaltningen av stiftelsens midler som det her er gjort. Ettersom vedtektsbestemmelsen er ulovlig, lar den seg ikke etterleve og kan derfor omdannes med hjemmel i stiftelsesloven § 46 første ledd a).

Spørsmålet blir så om det forhold at bestemmelsen i vedtektene § 5 andre avsnitt andre setning om at *«Endringer i risikoprofil på forvaltningen av legatets kapital, godkjennes av de tre partene»* kan – og må – endres, kan gir grunnlag for å dele stiftelsen i tre slik det er søkt om. Dette er et spørsmål som må avgjøres med grunnlag i stiftelsesloven § 47 første ledd som bestemmer at omdanningen *« . . . så langt som (skal) tilpasses det opprinnelige formålet eller det siktemålet som det må antas at lå til grunn for bestemmelsen.»*.

Etter Stiftelsesklagenemndas syn vil en deling av stiftelsen slik det er søkt om ikke være i samsvar med dette kravet. Stiftelsesklagenemnda opprettholder derfor Stiftelsestilsynets vedtak om å avslå søknaden. Stiftelsen har isteden mulighet til å foreslå en bestemmelse som ligger nærmere den nåværende vedtektsbestemmelsen, men som ikke er i konflikt med stiftelseslovens regler om styrets ansvar for forvaltningen. En slik bestemmelse kan f.eks. lyde: *«Før styret foretar endringer i risikoprofilen, skal saken forelegges de tre partene til uttalelse. Avgjørelsen hører under styret, jf. stiftelsesloven § 30 andre ledd»*. En slik eller liknende bestemmelse synes i hovedsak å være i samsvar med testamentets bestemmelse om at forvaltningen skal skje i samråd med Redningsselskapet og Stavanger Sømandsforening. Testamentsbestemmelsen gir ikke noen av de nevnte organisasjonene veto rett, slik den nåværende vedtektsbestemmelsen må forstås.

En sak om endring av gjeldende vedtekter § 5 andre avsnitt andre setning forutsetter en søknad fra styret, jf. stiftelsesloven § 50. Det hører derfor under styret å foreslå en vedtektsbestemmelse som det deretter søkes Stiftelsestilsynet om å godkjenne.

8 Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

Stiftelsestilsynets vedtak av 24. mai 2019 opprettholdes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Bergen, 17. desember 2019

Gudmund Knudsen
Leder

Dokumentet er godkjent elektronisk